

ஆரோனைப்போல் தேவனால் அழைக்கப்பட்டாலொழிய...

CALLED OF GOD, AS WAS AARON

ஆதார வசனங்கள் : எபிரேயர் 4:14 – 5:10

திறவு வசனம் : “இழுந்துபோனதைத் தேடவும் இரட்சிக்கவுமே மனுஷகுமாரன் வந்திருக்கிறார்” – லூக்கா 19:10

இயேசுவின் ஆசாரியத்துவத்தைக் குறித்தும் அவரது ஆசாரியத்துவத்தோடே இணைந்து வருகிறதமான திருச்சபையாரின் ஆசாரியத்துவத்தையும் குறித்து இந்தப் பாடத்தில் பார்க்க இருக்கிறோம்.

இயேசுகிறிஸ்து நாம் நம்பியிருக்கிற பிரதான ஆசாரியராக அல்லது மேலான ஆசாரியராக இருக்கிறார் என்று அப்போஸ்தலர் எழுதுகிறார். இயேசுகிறிஸ்து எப்படி எந்தவகையில் ஆசாரியத்துவத்தோடு சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார் என்று யூதர்கள் புரிந்துகொள்ள கடினமாயிருந்தது. தேவனாகிய கர்த்தர் ஆசாரிய முறைமையை லேவி கோத்திரத்திலிருந்து வந்த ஆரோனுடைய குடும்பத்தாதிடத்தில் நிச்சயப்படுத்தினார். இயேசுவும் அவரது பூஷர்களும் இந்த லேவி கோத்திரத்தைச் சார்ந்தவரல்லர். பிறகு எப்படி அவர் ஆசாரியத்துவ முறைமைக்கு அழைக்கப்படவும், அதன் பணிகளை நிறைவேற்றவும் முடியும்?

ராஜரீக ஆசாரியக்கூட்டமாக சபை இருப்பதை பேதுரு அப்போஸ்தலன் சுட்டிக் காண்பிக்கிறதில் உள்ள உண்மையை கலந்து ஆலோசிக்கவேண்டியது அவசியமாகும். ஒரு நிஜமான ஆசாரியனாக இயேசு பாவநிவாரணபலியில் கொல்லப்பட்ட காளையாக தம்மையே ஒப்புக்கொடுத்தார் என்று பவுல் சுட்டிக் காண்பிக்கிறார். அவ்வாறு தம்மை சிலுவையில் பலிசெலுத்தினபின்பு, உன்னதங்களுக்கு உயர்த்தப்பட்டு, நிஜமான மகா பரிசுத்தஸ்தலத்திற்குள் பிரவேசித்தார். அங்கு நமது நிமித்தமாக தம் சபையின் நிமித்தமாக, நிஜமான லேவியர்கள் மற்றும் நிஜமான உடன்ஆசாரியர்கள் நிமித்தம் தோன்றினார்.

இயேசு நமது மாபெரும் பிரதான ஆசாரியராக பரலோகத்தில் இருக்கிறார் என்று விசுவாசத்தினால் ஏற்றுக்கொள்கிறோம் என பவுல் வாதிடுகிறார். அவர் நம் அபூரணங்களில் பரிதாபம் காண்பிப்பதால், ஒவ்வொரு தேவைகளிலும் ஏற்ற சமயத்தில் இரக்கம் பெறவும், கிருபையை அடையவும் நாம் மாபெரும் தைரியத்தோடும் உற்சாகத்தோடும் அவரிடத்தில் சேரக்கடவோம். நம் பிரதான ஆசாரியராக அவர் பரலோகத்தில் வீற்றிருக்கிறார் என்பதை நாம் உணரும்வரை இந்த நிச்சயமான ஆபூர்வாத வாக்குறுதிகள் வலுக்கட்டாயமாக தரப்படுவதில்லை. ஆதலால் இந்தப் பாடத்தைக்குறித்து அப்போஸ்தலர் கூறும் கருத்துக்களே இவ்வுண்மையை வெளியரங்கமாக்குகிறது.

நிழலாக கொடுக்கப்பட்ட ஆரோனின் ஆசாரியத்துவம்:-

எல்லா யூத ஆசாரியர்களும் லேவி

கோத்திரத்திலிருந்து தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு, அவர்களாலேயே ஆசாரிய முறைமைக்கு அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டனர். அவர்கள் ஆசாரியவேலைக்கென்று பிரித்தெடுக்கப்பட்டு, தேவனுக்கு முன்பாக ஜனங்களின் பிரதிநிதிகளாயினர். ஜனங்களுக்காக காணிக்கைகளையும் அவர்களது பாவங்களுக்காக பலிகளையும் செலுத்தினர் என்று அப்போஸ்தலர் காரணகாரியத்தோடு உரைக்கிறார். இந்த ஏற்பாட்டின்படி, ஆசாரியர்கள் ஜனங்கள்மீது மனமிரங்க வாய்ப்பாயிற்று. ஏனெனில் ஆசாரியர்களும் அதே பலவீனங்களுக்கு ஆட்பட்டிருந்தனர். அதோடுகூட, அவர்களது சொந்த பாவங்களுக்காக மன்னிப்பையும் பெறுவது அவசியமாயிருந்தது. இப்படிப்பட்ட அபூரணமான, கறைபடிந்த, பாவநிலையிலுள்ள ஆசாரியர்களுக்குள் தங்கள் சொந்த பாவங்களுக்காக பலிசெலுத்துவது அவசியமாயிருந்தது. ஒருவரும் இந்தப்பணியை செய்ய அனுமதிக்கப்படாமல் இவரே செலுத்தவேண்டும், தேவன் அவரை இந்த ஆசாரியப் பணிசெய்ய அழைக்கவேண்டும். இவ்வாறே ஆரோனை பிரதான ஆசாரியராக அவர் அழைத்தார்.

அப்போஸ்தலர் சுட்டிக்காட்டுகிறபடி, மேலான நிலைமையில் உள்ள நிஜமான ஆசாரியருக்கும் இம்மாதிரியே சம்பவிக்கவேண்டும். கிறிஸ்து ஆவிக்குரிய பிரதான ஆசாரியராக தம் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட சபையாருடன், ஆவிக்குரிய நிலைமையில் ராஜரீக ஆசாரியத்துவத்தை உடையவராக, தேவனால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவராக இருக்கவேண்டும். மற்றபடி தாமாக அந்த அலுவலை ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாது.

“அந்தப்படியே கிறிஸ்துவும் பிரதான ஆசாரியராகிறதற்குத் தம்மைத்தாமே உயர்த்தவில்லை. நீர் என்னுடைய குமாரன், இன்று நான் உம்மை ஹெநிப்பித்தேன் என்று அவரோடே சொன்னவரே அவரை உயர்த்தினார்”. மேலும், “நீர் மெல்கிசேதேக்கின் முறைமையின்படி என்றென்றைக்கும் ஆசாரியராயிருக்கிறீர்” – சங்2:7, 110:4, எபி5:5,6.

ராஜரீக ஆசாரியராகிய மெல்கிசேதேக்கு :-

தெய்வீக அழைப்பின் மகா விசாலமான அஸ்திபாரத்தினை அப்போஸ்தலர் கூறும்போது, கிறிஸ்து ஆரோனின் ஆசாரிய முறைமைப்படி வந்த ஆசாரியரல்லர். ஏனெனில் ஆரோன் ஒரு யூத ஆசாரியன். பூமிக்குரிய ஒரு ஆசாரியன். இயேசுகிறிஸ்துவின் பூமிக்குரிய பலியின் ஜீவிதத்திற்கு ஆரோன் முன்னடையாளமாக இருந்தபோதிலும், இயேசு மகிமைப்படுத்தப்பட்ட ஆசாரியராயிருக்கிறார். ஆரோனின்

முறைமையின்படியல்ல, ஏனெனில் ஆரோன் ஒருபோதும் மகிமைப்படுத்தப்படவில்லை. அவர் ஒரு ராஜாவுமல்ல, மாறாக மெல்கிசேதேக்கின் முறைமையின்படி ஒரேசமயத்தில் ராஜாவாகவும் ஆசாரியனாகவும் இருக்கிறார். பலிசெலுத்தும் ஆசாரியனாக அல்ல, ஆளுகின்ற ஆசாரியராக இருக்கிறார்.

ஆகவே மகிமையின் நிலைமையில் இயேசு ஒரு மனிதனாக அல்ல, ஒரு பூமிக்குரிய சிருஷ்டியாயும் அல்ல, முன்பு செய்துவந்ததுபோல், பலிசெலுத்துபவராகவும் அல்ல. அவர் வல்லமையிலும் மாபெரும் மகிமையிலும் ராஜரீக ஆசாரியன், தற்போது பரிசுத்தவான்களுக்கெல்லாம் ராஜாவாக இருக்கிறார். அவர்களது எல்லா உபத்திரவங்கள் கஷ்டங்களிலும் தேவையான நேரத்தில் தேவைப்பட்ட உதவியைச் செய்ய அவர் வல்லவராயிருக்கிறார். சிறிதுசிறிதாக தம் உடன் ஆசாரியர்களை அங்கீகரித்து ஏற்றுக்கொண்டு, அதன்பின்பு இரண்டாம் திரையெக்கடந்து, முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில் தம் சொந்த மகிமையான சாயலுக்கு மாற்றுகிறார். பின்பு உலகிற்கு அவர் ராஜாவாகவும் ஆசாரியராகவும் மகிமைப்படுவார். இப்படியாக 1000 ஆண்டுகள் ஆட்சிசெய்து, மனதார கீழ்ப்படிகிறவர்களை உயர்த்தி ஆபூர்வதிப்பார். அவர்கள் அப்பொழுது வெளிப்பட்டிருக்கிற வெளிச்சத்தின்கீழ் தேவனிடம் கிட்டிச்சேருவார்கள்

அவர் தம் மாம்சத்திலிருந்த நாட்களிலே :-

இரண்டாம் திரைக்கப்பால் உள்ள மகிமையடைந்த ராஜரீக ஆசாரியருக்கும், மாம்சத்தில் துன்பப்பட்ட இயேசுகிறிஸ்துவுக்குமுள்ள தொடர்பை அப்போஸ்தலர் காண்பிக்கிறார்(எபி5:7). அப்போஸ்தலர் எழுதும்போது,

R5472 : page 170

“அவர் தாம் மாம்சத்திலிருந்த நாட்களில்” என்று குறிப்பிடுவது, அது நடந்துமுடிந்த சம்பவம் என்பதை நாம் புரிந்துகொள்கிறோம். அப்போஸ்தலர் பேதுரு விளக்குகிறார்; “அவர் மாம்சத்திலே கொலையுண்டார், ஆவியிலே உயிர்ப்பிக்கப்பட்டார்” ஆனால் அவர் தம் மாம்சத்திலிருந்த நாட்களில், பலத்த சத்தத்தோடும் கண்ணீரோடும் விண்ணப்பம்பண்ணி, வேண்டுதல் செய்தார். இயேசுவின் பின்னடியார்களாகிய நாம், அவரது வல்லமையில் நம்பிக்கைவைத்து, நம் உபத்திரவங்களிலும் அவர் நம்மேல் மனமிரங்குவார் என்பது அப்போஸ்தலர் நமக்கு தரும் கருத்து ஆகும். ஆகவே “இயேசு மாம்சத்திலிருந்த நாட்களில், தம்மை மரணத்திலிருந்து இரட்சிக்க வல்லமையுள்ளவரை நோக்கி, பலத்த சத்தத்தோடும் கண்ணீரோடும் விண்ணப்பம் பண்ணி, வேண்டுதல்செய்து, தமக்கு உண்டான பயத்தினிமித்தம் கேட்கப்பட்டு...” என்பதை நமக்கு நினைவுபடுத்துகிறார்.

கெத்செமனேயில் நம் குரு பட்ட அனுபவங்களை சிந்தித்துப்பார்க்கும்பொழுது, தேவனிடத்தில் அவர் கண்ணீரோடும் மிகுந்த வேதனையோடும் இரத்தவியர்வை நிலத்தில் சிந்த பாடு அனுபவித்தார் என்று காண்கிறோம். நம் குரு இப்படிப்பட்ட சோதனையிலும், கசப்பான அனுபவங்களுக்குள்ளும் கடந்துசென்றார் என்றும், அவர் தற்போது பரலோக மகிமையிலும் வல்லமையிலும் வீற்றிருக்கிறார் என்றும், நம்மை கெத்செமனே அனுபவத்திற்கும், எதிராளியின் தாக்குதலுக்கும்

அனுமதித்தபோதிலும் அவர் உண்மையாக தம்மை பின்பற்ற விரும்புவார்க்கு ஏற்றவேளையில் ஏற்ற உதவி செய்ய நிச்சயம் இரங்குவார் என்பதுமே அப்போஸ்தலர் கூறவந்த கருத்தும் ஆலோசனையுமாகும்.

ஒரு பாவிடாக அல்ல, ஒரு குமாரனாக :-

இயேசுவின் துன்பங்களை அப்போஸ்தலர் குறிப்பிட்டுக் காண்பிக்கும்போது, அவர் பாவிடாக அல்ல, தேவபுத்திரனாக இருந்ததாலேயே பரலோகத்தந்தை அவரை பரிட்சித்தார். அவரது உண்மையும் நேர்மையுமான தன்மை சிலுவை மரணபரியந்தம் பரிட்சிக்கப்பட்டது. இவ்வாறு அவரது நம்பகத்தன்மை சோதிக்கப்பட்டு, தகுதிபெற்றபிறகே உன்னதங்களுக்கு உயர்த்தப்பட்டு, வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட மகிமை, கனம், அழியாமையை சுதந்திரித்தார். துன்பப்பட்டதும், சகித்தலுமான காரியங்களே மனிதரது பாவத்திற்கான பலியாகவும் மேசியாவின் ராஜ்யத்தில் மனிதர் மறுபுரணமப்படையவும் காரணமாயிற்று. ஆனால் அதே மாதிரியான சோதனைகள், கஷ்டங்கள், அனுபவங்கள் குருவாகிய அவருக்கும் அவசியமாயிருந்தது. அவர் தாம்பட்ட பாடுகளினாலே பரிபூரணராக்கப்பட்டார் என்று அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார்.

இயேசு பாவத்தினால் வரும் உணர்வாகிய அபூரணநிலைமையை ஒருபோதும் அடையவில்லை. அவர் இப்பூமிக்கு வருமுன், தம் மகிமையை விட்டுவிட்டநிலையில், பிதாவோடு பூரணரும், கறையற்றவரும், லோகோஸ் நிலைமையில் மகிமைபெற்றவராயிருந்து, பின் மாம்சமாக்கப்பட்டார். மரியாளிடத்தில் பிறந்தபொழுது, நமக்கு வாக்குத்தத்தம் செய்தபடி, அவர் தொடர்ந்து, “பரிசுத்தரும் குற்றமற்றவரும், மாசில்லாதவரும், பாவிடாளுக்கு விலகினவருமாயிருந்தார்”. அவர் பட்ட பாடுகள், அவரை பாவமற்றவர் என்ற நிலைமையில் பூரணமாக்கவில்லை, மாறாக வேறொரு வகைப்பட்ட பூரணப்படுத்தலே அவருக்குள் நிகழ்ந்தது.

பலியின் உடன்படிக்கைக்குள் நம் கர்த்தர் நுழைந்தபொழுது, தந்தையின் சித்தத்தை மரணபரியந்தம் உண்மையாய் நிறைவேற்றி தம் நம்பகத்தன்மையை நிரூபிக்கவே நுழைந்தார். உன்னத நிலைமையில் பரிபூரணத்தை அடைவதே அவருக்கு இருந்த வாக்குத்தத்தம். தம் பலியின் உடன்படிக்கையை விகவாசத்தோடும் உண்மையோடும் நிறைவேற்றி, தெய்வீக சபாவத்தை வெகுமதியாக அடைவதே அவர் பெற்றிருந்த வாக்குத்தத்தம். அவர் ஞானஸ்நானம் பெற்று, பரிசுத்தஆவியால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட அந்த புதியசபாவம் வளர்ச்சியடைய வேண்டியதும் அல்லது பரிபூரணமடைய வேண்டியதும் அவசியம். இந்த நோக்கத்திற்காகவே சோதனைகளும் உபத்திரவங்களும், அடிகளும் அவருக்கு வர அனுமதிக்கப்பட்டது. அவர் பட்ட பாடுகளினாலே அவர் தெய்வீக முறைப்படி அல்லது தெய்வீக சபாவத்தின்படி, அவர் புதியசிருஷ்டியாக பரிபூரணராக்கப்பட்டார்.

மரணத்திலிருந்து அவரை இரட்சித்தல் :-

குருவாகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் விஷயத்தில், அவர் பலியின் உடன்படிக்கைக்குள் நுழைந்தபொழுது,

ஜீவனா ? மரணமா ? என்ற நிலைமையே இருந்தது. பலியின் உடன்படிக்கைக்கு அவர் கீழ்ப்படிந்தால் தெய்வீக சபாவமாகிய அழியாமையை சுதந்தரிக்கமுடியும். ஆனால் அதை நிறைவேற்றத் தவறும்பட்சத்தில் அவருடைய அனைத்தையும் இழந்துபோக நேரிடும். ஏனெனில் அந்த பலியின் உடன்படிக்கையை மையமாகக்கொண்டே அவருடையது அனைத்தும் அடங்கியிருந்தது. ஆகவேதான் கெத்செமனே தோட்டத்தில் பலத்த கூக்குரலோடும், கண்ணீரோடும் பிதாவிடம் வேண்டிக்கொண்டார். மாறாக இனிவரப்போகிற சிலுவை மரணத்தைக்குறித்தோ, அவருக்கெதிராக மனுஷர் செய்யப்போவதைப்பற்றிய பயத்தினாலோ அல்ல. தெய்வ வல்லமை அல்லது தேவன்பேரில் வைத்த நம்பிக்கையின்பேரில் சந்தேகம் ஏற்பட்டதன் காரணமாக அவருக்கு கண்ணீரும் கூக்குரலும் வரவில்லை. தெய்வீக நிபந்தனைகள் அனைத்தையும் முழுமையாகவும் கிரமமாகவும் நிறைவேற்றுவதில் குறைவுபட்டு மரித்துவிடுவோமோ என்ற அச்சமே அவருக்குள் இருந்தது. சிறு பிழை ஏற்பட்டால்கூட தம் மரணத்தில் அனைத்தையும் இழக்க நேரிடுவதோடுகூட, உயிர்த்தெழுதவற்கான தகுதியையும் இழந்துவிடுவார்.

“தமக்கு உண்டான பயபக்தியினிமித்தம் கேட்கப்பட்டு” என்று அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார். மரணபயத்தினின்று அவர் மீட்கப்பட்டார். அதை உறுதிசெய்துகொண்ட தருணத்திலிருந்து, அந்த இரவில் நடைபெற்றதும், அடுத்தநாள் தொடர்ந்ததுமான எல்லா உபத்திரவங்களிலும், மனஅழுத்தங்களிலும் நம் குரு அமைதியிலும் அமைதி காத்தார். இப்படியாக அனைத்தையும் பூரணமாக நிறைவேற்றி, அவர் தம்மை உண்மையுள்ளவர் என்று நிரூபித்ததை, பரலோகத்தந்தை அவருக்கு நிச்சயப்படுத்தினபிறகு, நாம் ஐயப்படமுடியாது.

R5473 : page 170

தளபதியும், பிரதான ஆசாரியரும் :-

இயேசுகிறிஸ்து தாம் அடைந்தவெற்றியையும், உயர்த்தப்பட்டதையும் அடிப்படையாகக்கொண்டு, “தமக்குக் கீழ்ப்படிகிற யாவரும் நித்திய இரட்சிப்பை அடைவதற்குக் காரணராகினார்” (எபி5:9).

மெல்கிசேதேக்கின் முறைமைப்படி நிஜமான ஆசாரியராக முதலாவது இரட்சிப்பை சுதந்தரித்தார். இது முதலாவதாக, அவரது சபையாரும், பரிசுத்த ஜாதியாரும், சிறுமந்தையும், ராஜரீக ஆசாரியக் கூட்டத்தாருமாகிய அவர்களுடைய இரட்சிப்புக்காக அளிக்கப்படுகிறது. இயேசுகிறிஸ்து அடைந்த அதே மகிமையின் ஸ்தானத்துக்கு இவர்களும் இரட்சிக்கப்படுகிறார்கள். அவர் சென்ற பாதையைத்தவிர வேறுபாதையில்சென்றால் அந்த ஸ்தானத்தை சென்றடையமுடியாது. ஆகவே அவர்கள் தங்களது சிலுவையை சுமந்துகொண்டு அவரைப் பின்பற்றவேண்டும் என்பதே அவர்களுக்கு அவர் அளித்த அழைப்பாகும். அவ்வாறு அவரது அடிச்சுவடுகளில் நடக்கும்போது, அவர் அடைந்தவாறே நற்கீர்த்தியும் தூர்கீர்த்தியும் அடையநேரிடும்.

அவர் செய்தவாறே அதே பரிபூரணத்தோடும், முழுமையோடும் அவரைப் பின்பற்றுகிறவர்கள் எவரும் ஜெயங்கொள்ளமுடியாது. ஏனெனில் அவர் மாம்சத்தில்

பரிபூரணராயிருந்தார். அவரைப் பின்பற்றுகிறவர்களோ வீழ்ச்சியினிமித்தம் அபூரணராக இருக்கின்றனர். அவரது பின்னடியார்களிடத்தில் என்ன தேவைப்படுகிறதெனில், அவர் வெளிப்படுத்தினதுபோலவே, அவர் தன் சுயவிருப்புக்களை பலியிட்டு தந்தையின் சித்தத்தை மனப்பூர்வமாக செய்ததைப்போலவே, அதே உண்மையும் நேர்மையுமான இருதயத்தை அவர்களும் வெளியரங்கமாக காண்பிக்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட தம் பின்னடியார்களுக்கு மாபெரும் உன்னத ஆசாரியர் தம் ஈடுபலியின் தகுதிகளை அளித்து, அவர்கள் மனப்பூர்வமாக செய்யாத கறைகளையும், மீறுதல்களையும் மூடுவதோடு, தம் பலியோடு இசைவாகும்படி பொருந்தச் செய்கிறார். இவ்வாறாக தேவன் பார்வையில் அவருக்குள் பூரணர்களாக நிற்கும் வாக்குறுதியை இவர்கள் அடைகிறார்கள். படிப்படியாக பூரணநிலையை அடைந்து, மகிமையான முதலாம் உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பங்குள்ளவர்களாகின்றனர்.

“ஒரு நொடிப்பொழுதிலே ஒரு இமைப்பொழுதிலே நாமும் மறுரூபமாக்கப்படுவோம். ஏனெனில் மாம்சமும் இரத்தமும் தேவனுடைய ராஜ்யத்தைச் சுதந்தரிக்கமாட்டாது”

ஆனால் இந்த மேலான ஸ்தானத்தை சுதந்தரிக்கவேண்டுமானால், இயேசுவின் பின்னடியார்கள் அனைவரும் அவருக்குக் கீழ்ப்படியவேண்டும், அவரது வழிகாட்டுதலைப் பின்பற்றவேண்டும். அவ்வாறு பின்பற்றுவோர்க்கு அவர் ஏற்றநேரத்தில் ஏற்ற உதவிதந்து, அவர்களை பராமரித்து பரலோக ராஜ்யத்துக்கு வழிநடத்துகிறார். “நீ மரணபரியந்தம் உண்மையாயிரு, நான் உனக்கு ஜீவ கிரீடம் தருவேன்”

அதோடுகூட, 1000 ஆண்டுகள் மேசியாவின் ஆளுகையில் தம் ராஜ்யத்தை ஆளுகையெய்யும்போது, மனுக்குலத்தில் யார் யார் அவருக்கு கீழ்ப்படிகிறார்களோ, அவர்களுக்கு அவர் இரட்சிப்பின் காரணகர்த்தாவாக இருப்பார். கீழ்ப்படிய மறுப்பவர்களாகிய அனைவரும் இரண்டாம் மரணத்தில் அழிக்கப்படுவார்கள். ஆனால் மனப்பூர்வமாய் கீழ்ப்படிபவர்கள் பூமிக்குரிய மனித ஜீவிகளாக பூரணப்படுத்தப்படுவார்கள். தேவன் ஆதாமை சிருஷ்டித்த பரிபூரணத்துக்கு அவர்கள் மறுபூரமைக்கப்படுவதோடு, பாவத்தோடும் அதிலிருந்து மீண்டதுமான விலையேறப்பெற்ற அனுபவங்களைப் பெற்றுக்கொள்வார்கள்.

முழு உலகிற்கும் சொல்லுங்கள்
ஆபூர்வதிக்கப்பட்ட இந்த சந்தோஷ செய்திகளை
அறிவியுங்கள் இளைப்பாறுதலின் காலம் சமீபமாயிருக்கிறது
தேசத்திலுமுள்ள ஒடுக்கப்பட்ட எல்லோர்க்கும் கூறுங்கள் -
யூபிலி ஆயிரமாண்டுகள் நீடிக்கும் என்று .
நீல ஆகாயத்தில் உதிக்கும் காலைக்கிரவனை
ஒருவினாடி மறைக்கும் மேகம் என்னசெய்யமுடியும் ?
மகிழ்ச்சியின் வாக்குத்தத்த சூரியன்
வெளிப்படும் விரைவில்
எழுந்து ஒளிவீசும் ஆயிரமாண்டுகள்
விரைவாய் ஓடும் மகிமையின் யுகங்கள்
துரிதமாய் ஓடும் மகிழ்வின் காலங்கள் - கிறிஸ்து
வெளிப்படுகையில்
ஆம்! ஆயிரமாண்டு ஆளுகை, அவரோடுகூட
தகுதிபெற்றவர்களுள் ஒருவனாக நானும் காணப்படுவேன் !

